

at imødekomme de behov for beskyttelse og et rimeligt liv, som den internationale lovgivning på dette område forudsætter. Det er Dansk Flygtningehjælps erfaring, at langt hovedparten af flygtningene er bedst hjulpet så tæt på deres hjemland som overhovedet muligt. Over 90 pct. af verdens flygtninge og fordrevne befinder sig da også i et naboland eller som fordrevne i deres eget land. Dette er imidlertid ikke ensbetydende med, at der ikke er flygtninge, der har behov for beskyttelse og hjælp i såkaldte tredjelande. Flygtningekrisens størrelse, karakter, udbredelse m.v. kan gøre det umuligt for nabolande at løse alle problemer, ligesom den enkelte flygtningens behov for beskyttelse kan være vanskeligt eller umuligt at imødekomme i et naboland.«

FN's flygtningehøjkommissær (UNHCR) har oplyst, at man gennem de senere år efter opfordring fra det internationale samfund har fokuseret mere på præventive tiltag i et forsøg på at forhindre flygtningestrømme i at opstå. Dette omfatter blandt andet et nærmere samarbejde med FN's menneskerettigheds- og udviklingsorganisationer, etablering af netværk, der på det tidligst mulige tidspunkt kan advare det internationale samfund om situationer, der vil kunne udløse flygtningestrømme, og endelig iværksættelse af beskyttelsesforanstaltninger i oprindelseslande.

I øvrigt er det en misforståelse, at der er tale om et voksende flygtningepres på eksempelvis Europa. Antallet af asylansøgere er mere end halveret i løbet af de seneste 4 år. I 1992 udgjorde ifølge IGC (De Uformelle Konsultationer) antallet af asylansøgere i Vesteuropa således 692.657 sammenholdt med 284.690 i 1995.

Spm. nr. S 3149

Til indenrigsministeren (24/7 96) af:

Kirsten Jacobsen (FP):

»Vil ministeren oplyse, om den danske regerings planer for, hvordan den vil oplyse den danske befolkning om, at Danmark i løbet af en årrække må betragtes som et multietnisk samfund under forudsætning af, at den nuværende udlændingepolitik ikke ændres fremover?«

Begrundelse

»Begrebet multietnisk dækker over et land, hvor de forskellige etniske grupper – tyrkere, pakistanere, palæstinensere og somaliere – lever side om side. Og hvor én gruppe ikke dominerer den anden. Det er et samfund, hvor de fremmede bevarer deres egen kultur, religion og særpræg.« (Citat: Morgenavisen Jyllands-Posten den 4. december 1994, Indblik, side 1).

»At indvandrere og flygtninge bliver i Danmark, er der ingen tvivl om ... Derfor bliver Danmark et multietnisk samfund, men debatten er aldrig kommet. For politikere har simpelt hen ikke turdet starte den.« (Citat: Joseph Obeng, formand for Indsam, Morgenavisen Jyllands-Posten den 4. december 1994, Indblik, side 1).

»Politikere er meget tilbage fra at fortælle befolkningen, at vi skulle være et blandet etnisk land. De ville ikke risikere, at befolkningen sagde: »Det vil vi ikke.« (Citat: Johannes Bang, Undervisningsministeriets pædagogiske konsulent for fremmedsprogede, Morgenavisen Jyllands-Posten den 4. december 1994, Indblik, side 1).

På baggrund af ovenstående nu ikke mindre aktuelle citater ønskes en forklaring på, hvorfor regeringen ikke vil oplyse den danske befolkning om, at regeringen omdanner Danmark til et multietnisk samfund.

Svar (7/8 96)

Indenrigsministeren (Birte Weiss):

Der eksisterer ingen fast definition af, hvornår et samfund kan betegnes som multietnisk.

Antallet af personer fra flygtninge- og indvandrerlande med opholdstilladelse i Danmark udgør i dag knap 3 pct. af den samlede befolkning.

Personligt har jeg på denne baggrund fundet, at Danmark kan betegnes som et multietnisk samfund i miniformat.

Udlændingestyrelsen har oplyst, at oplysninger om indrejse- og udrejsetal for udlændinge løbende offentliggøres i Nyhedsbrev om Danmarks Udlændinge. Endvidere offentliggøres i Nyhedsbrevet og i Udlændingestyrelsens årsberetning oplysninger om antallet af meddelte opholdstilladelser fordelt på nationalitet samt opgørelser vedrørende antallet af udenlandske statsborgere fordelt efter statsborgerskab.